

Udskriftsdato: 13. oktober 2023

LBK nr 2068 af 16/11/2021 (Gældende)

Bekendtgørelse af lov om varmeforsyning

Ministerium: Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet

Journalnummer: Klima-, Energi- og Forsyningsmin.,
Energistyrelsen, j.nr. 2021-13290

Senere ændringer til forskriften

LOV nr 2606 af 28/12/2021 § 1 - LOV nr 573 af 10/05/2022 § 1 - LOV nr 1387 af 05/10/2022 § 25 -

LOV nr 217 af 07/03/2023 - LOV nr 745 af 13/06/2023 § 2

Bekendtgørelse af lov om varmforsyning¹⁾

Herved bekendtgøres lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1215 af 14. august 2020, med de ændringer, der følger af § 5 i lov nr. 883 af 12. maj 2021 og § 3 i lov nr. 923 af 18. maj 2021.

Kapitel 1

Formål og definition

§ 1. Lovens formål er at fremme den mest samfundsøkonomiske, herunder miljøvenlige, anvendelse af energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand og inden for disse rammer at formindske energiforsyningens afhængighed af fossile brændsler.

Stk. 2. Tilrettelæggelsen af varmforsyningen skal i overensstemmelse med de i stk. 1 nævnte formål ske med henblik på at fremme samproduktionen af varme og elektricitet mest muligt.

Stk. 3. Lovens formål er endvidere at fremme anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder ved varmeproduktion til brug for virksomheders produktion og tjenesteydelser.

§ 1 a. I denne lov forstås ved:

- 1) Fjernvarme: Distribution af termisk energi i form af damp eller varmt vand fra centrale eller decentrale produktionssteder gennem et net til flere bygninger eller anlæg til anvendelse ved rum- eller procesopvarmning.
- 2) Overskudsvarme: Uundgåelig varme produceret som biprodukt fra industri- eller elproduktionsanlæg eller i tertiærsektoren, der ville blive bortledt udnyttet i luft eller vand uden adgang til et fjernvarmesystem.
- 3) Energi fra vedvarende energikilder eller vedvarende energi: Energi fra vedvarende ikkefossile kilder i form af vindkraft, solenergi og geotermisk energi, omgivelsesenergi, tidevands- og bølgeenergi og andre former for havenergi, vandkraft, biomasse, lossepladsgas, gas fra spildevandsanlæg og biogas.

§ 2. Ved kollektive varmforsyningsanlæg forstås virksomhed, der driver følgende anlæg med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand, jf. dog stk. 2:

- 1) Anlæg til produktion og fremføring af andre brændbare gasarter end naturgas.
- 2) Anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp fra kraft-varme-værker, affaldsforbrændingsanlæg, industrivirksomheder, geotermiske anlæg m.v.
- 3) Varmeproduktionsanlæg, herunder solvarmeanlæg, affaldsforbrændingsanlæg m.v. og varmepumper til kombineret produktion af varme og køling, samt kraft-varme-anlæg med en eleffekt på 25 MW eller derunder.
- 4) Blokvarmecentraler, herunder kraft-varme-centraler med en eleffekt på 25 MW eller derunder.

Stk. 2. Kollektive varmforsyningsanlæg som nævnt i stk. 1 omfatter ikke anlæg til produktion af opvarmet vand, damp eller gas, der har en varmekapacitet på under 0,25 MW, eller anlæg til fremføring af opvarmet vand, damp eller gas, hvor de produktionsanlæg, der leverer til anlægget, sammenlagt har en varmekapacitet på under 0,25 MW.

Stk. 3. I lovens kapitel 2 og 3 omfatter kollektive varmforsyningsanlæg tillige distributionsnet til fremføring af naturgas.

Stk. 4. Kollektive varmforsyningsanlæg som nævnt i stk. 1 omfatter ikke virksomhed, der er reguleret i lov om anvendelse af Danmarks undergrund eller lov om elforsyning bortset fra kraft-varme-anlæg med en eleffekt på 25 MW eller derunder.

Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren²⁾ kan fastsætte regler om, at visse former for kollektive varmforsyningsanlæg helt eller delvis ikke skal være omfattet af loven.

§ 2 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler eller træffe bestemmelser med henblik på at gennemføre eller anvende internationale konventioner og EU-regler om forhold, der er omfattet af denne lov.

Kapitel 1 a

Kommuners adgang til varetagelse af varmforsyningsvirksomhed

§ 2 b. Med henblik på varmforsyning af kommunen kan en kommune alene eller sammen med andre kommuner eller private virksomheder varetage

- 1) virksomhed omfattet af § 2, stk. 1,
- 2) virksomhed til indvinding af geotermisk energi, der er omfattet af lov om anvendelse af Danmarks undergrund, hvis virksomheden leverer opvarmet vand eller damp omfattet af § 20, stk. 1, og
- 3) virksomhed til produktion af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas til andre formål end bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand, hvis energiforbruget til denne produktion udgør mindre end 50 pct. af virksomhedens totale energiforbrug til produktion af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas og levering af ydelserne skal ske i overensstemmelse med §§ 20 og 20 b, jf. § 20 c.

Stk. 2. En kommune kan varetage virksomhed omfattet af stk. 1 med henblik på varmforsyning i andre kommuner, hvis udvidelsen af kommunens forsyningsområde er sket som følge af gennemførelse af et projekt godkendt efter § 4 eller som følge af overtagelse af en virksomhed og der er fysisk forbindelse mellem varmedistributionsnettene i og uden for kommunen.

§ 2 c. Ved varetagelse af virksomhed omfattet af § 2 b kan kommunen anvende mulighederne for forrentning af indskudskapital efter regler udstedt i medfør af § 20, stk. 2. Kommunen kan indkalkulere overskud, jf. § 20 b.

Stk. 2. Ved varetagelse af virksomhed omfattet af § 2, stk. 1, nr. 3, der driver varmepumper til kombineret produktion af varme og køling eller kraft-varme-anlæg med en eleffekt på 25 MW eller derunder, skal levering af køling eller elektricitet ske på kommercielle vilkår.

Stk. 3. En kommune kan ikke varetage virksomhed, der efter regler fastsat i medfør af § 2, stk. 5, er undtaget fra §§ 20 og 20 b. En kommune kan dog varetage virksomhed omfattet af § 2, stk. 1, nr. 4, som er undtaget fra §§ 20 og 20 b.

§ 2 d. En kommune kan i overensstemmelse med EU's statsstøttere regler stille garanti for lånoptagelse til finansiering af anlægsinvesteringer eller driftsaktiviteter i en virksomhed som nævnt i § 2 b med undtagelse af virksomhed, som driver varmepumper til kombineret produktion af varme og køling, jf. dog stk. 2-6.

Stk. 2. Foretages lånoptagelsen ikke af kommunen eller en virksomhed, som kommunen ejer, er kommunens adgang til garantistillelse efter stk. 1 betinget af, at den virksomhed, der stilles garanti for, er en virksomhed nævnt i § 2 b.

Stk. 3. Kommunal garantistillelse for lånoptagelse i forbindelse med virksomhed, der driver kraft-varme-anlæg, er betinget af, at der sker samproduktion af elektricitet og opvarmet vand eller damp omfattet af § 20, stk. 1, og af, at et eventuelt overskud på produktion og levering af elektricitet tillægges egenkapitalen eller indregnes i varmepriserne. Kommunen kan dog uanset 1. pkt. stille garanti for den del af virksomhedens lånoptagelse, der kan henføres til investering i produktion af opvarmet vand eller damp omfattet af § 20, stk. 1.

Stk. 4. Kommunal garantistillelse for lånoptagelse i forbindelse med virksomhed til produktion af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas til andre formål end bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand er betinget af, at energiforbruget til denne produktion udgør mindre end 50 pct. af virksomhedens totale energiforbrug til produktion af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas og at levering af ydelserne skal ske i overensstemmelse med §§ 20 og 20 b, jf. § 20 c.

Stk. 5. Kommunal garantistillelse er betinget af, at den virksomhed, der stilles garanti for, ikke efter regler i medfør af § 2, stk. 5, er undtaget fra §§ 20 og 20 b. Garantistillelse for en kommunal virksomheds lånoptagelse til finansiering af anlægsinvesteringer eller driftsaktiviteter i en virksomhed omfattet af § 2, stk. 1, nr. 4, som er undtaget fra prisbestemmelserne, er dog tilladt, hvis kommunen varetager denne virksomhed, jf. § 2 c, stk. 3.

Stk. 6. Stk. 1-5 gælder tilsvarende for kommunal garantistillelse for lånoptagelse til finansiering af erhvervelse af aktier i en virksomhed nævnt i § 2 b. Foretages lånoptagelsen ikke af kommunen eller en virksomhed, som kommunen ejer, er kommunens adgang til garantistillelse betinget af, at den virksomhed, der stilles garanti for, er en virksomhed nævnt i § 2 b eller en virksomhed, der driver kraft-varme-anlæg med en eleffekt over 25 MW, som er omfattet af lov om elforsyning.

§ 2 e. En kommune kan i overensstemmelse med EU's statsstøttere regler stille garanti for lånoptagelse til finansiering af anlægsinvesteringer eller driftsaktiviteter i en virksomhed, der driver kraft-varme-anlæg med en eleffekt over 25 MW, som er omfattet af lov om elforsyning, hvis garantistillelsen vedrører den del af virksomhedens lånoptagelse, der kan henføres til investering i produktion af opvarmet vand eller damp omfattet af § 20, stk. 1, og virksomhedens produktion af elektricitet og produktion af opvarmet vand eller damp er regnskabsmæssigt adskilt. Ved regnskabsmæssig adskillelse forstås, at virksomheden skal føre konsoliderede regnskaber for produktion af elektricitet og produktion af opvarmet vand eller damp, som den ville skulle gøre, såfremt de pågældende aktiviteter blev udført af særskilte selskaber.

Stk. 2. Kommunal garantistillelse kan desuden omfatte den del af virksomhedens lånoptagelse, der kan henføres til investering i produktion af opvarmet vand eller damp til andre formål end bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand, hvis energiforbruget til denne produktion udgør mindre end 50 pct. af virksomhedens totale energiforbrug til produktion af opvarmet vand eller damp og levering af ydelserne skal ske i overensstemmelse med §§ 20 og 20 b, jf. § 20 c.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 gælder tilsvarende for kommunal garantistillelse for lånoptagelse til finansiering af erhvervelse af aktier i en virksomhed, der driver kraft-varme-anlæg med en eleffekt over 25 MW, som er omfattet af lov om elforsyning. Hvis lånoptagelsen ikke foretages af kommunen eller en virksomhed, som kommunen ejer, er kommunens adgang til garantistillelse betinget af, at den virksomhed, der stilles garanti for, er en virksomhed nævnt i § 2 b eller en virksomhed, der driver kraft-varme-anlæg med en eleffekt over 25 MW, som er omfattet af lov om elforsyning.

§ 2 f. En kommune, der varetager eller deltager i virksomhed nævnt i § 2 b, kan varetage eller deltage i anden virksomhed, som har nær tilknytning hertil.

Stk. 2. Den tilknyttede virksomhed skal udøves på kommercielle vilkår i selskaber med begrænset ansvar, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Tilknyttet virksomhed kan udøves i samme selskab som virksomhed nævnt i § 2 b, hvis

- 1) den tilknyttede virksomheds samlede nettoomsætning udgør mindre end 10 pct. af selskabets udgifter og omkostninger, jf. § 20, stk. 1, til virksomhed nævnt i § 2 b, hvorved der tages udgangspunkt i gennemsnittet af disse udgifter og omkostninger over de seneste 3 år,
- 2) den tilknyttede virksomheds samlede nettoomsætning ikke overstiger 10 mio. kr. og
- 3) den tilknyttede virksomhed holdes regnskabsmæssigt adskilt fra virksomhed nævnt i § 2 b.

Stk. 4. En kommune kan ikke yde tilskud til eller stille garanti for tilknyttet virksomhed omfattet af stk. 1.

Stk. 5. En kommunal virksomheds produktion og levering af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas til andre formål end bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand anses ikke for tilknyttet aktivitet, men som en del af hovedvirksomheden. Det samme gælder servicefunktioner. Virksomhed omfattet af 1. pkt. og servicefunktioner kan udskilles i et særskilt selskab, hvis levering af disse funktioner til en virksomhed nævnt i § 2 b sker i overensstemmelse med §§ 20 og 20 b, jf. § 20 c.

Stk. 6. Beløbsgrænsen på 10 mio. kr. nævnt i stk. 3, nr. 2, reguleres hvert år pr. 1. januar med 2,0 pct. tillagt den af finansministeren bekendtgjorte tilpasningsprocent for det pågældende finansår efter lov om en satsreguleringsprocent. De således regulerede beløb afrundes opad til nærmeste kronebeløb, der er deleligt med 100.

§ 2 g. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om kriterierne i §§ 2 b-2 f for kommuners varetagelse af varmforsyningsvirksomhed og hertil tilknyttet virksomhed og for garantistillelse.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan dispensere fra betingelserne i §§ 2 b-2 f for kommuners varetagelse af varmforsyningsvirksomhed og hertil tilknyttet virksomhed og for garantistillelse, hvis særlige hensyn tilsiger det, herunder træffe afgørelse om, at en kommune må varetage andre former for varmforsyning end dem nævnt i § 2 b.

Kapitel 2

Varmeforsyningsplanlægning

§ 3. Det påhviler kommunalbestyrelsen i samarbejde med forsyningsselskaber og andre berørte parter at udføre en planlægning for varmforsyningen i kommunen.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler eller træffe afgørelse om, at nærmere angivne forudsætninger skal lægges til grund for den kommunale varmforsyningsplanlægning. Ministeren kan samtidig hermed inddrage overordnede samfundsmæssige hensyn.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren skal over for Folketingets Klima-, Energi- og Forsyningsudvalg redegøre for mere betydende foranstaltninger, som påtænkes gennemført i medfør af loven.

§ 4. Kommunalbestyrelsen godkender projekter for etablering af nye kollektive varmforsyningsanlæg eller udførelsen af større ændringer i eksisterende anlæg.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan bestemme, at godkendelse i henhold til stk. 1 i særlige tilfælde meddeles af klima-, energi- og forsyningsministeren eller forudsætter klima-, energi- og forsyningsministerens samtykke.

Stk. 3. Producenter og leverandører af ledningsbunden energi samt varmebrugere skal efter anmodning meddele klima-, energi- og forsyningsministeren og kommunalbestyrelsen de oplysninger, der findes nødvendige for varmforsyningsplanlægningen.

§ 4 a. Med henblik på at fremme udnyttelse af overskudsvarme godkender klima-, energi- og forsyningsministeren projekter vedrørende etablering af nye og omfattende renovering af eksisterende anlæg, der hovedsagelig leverer energi til andre formål end bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand og har en samlet indfyret termisk effekt på over 20 MW.

§ 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan efter forhandling med de kommunale organisationer fastsætte regler om planlægningen efter § 3, stk. 1, og behandlingen af sager efter §§ 4 og 4 a. Ministeren kan samtidig hermed inddrage overordnede samfundsmæssige hensyn.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren skal ved fastsættelse af regler om behandling af sager efter § 4 vedrørende anvendelse af brændsler på et varmeproduktionsanlæg inddrage overordnede samfundsmæssige hensyn, når

- 1) det pågældende varmeproduktionsanlæg skal levere opvarmet vand til et fremføringsanlæg, jf. § 2, stk. 1, nr. 2,
- 2) fremføringsanlægget drives af en virksomhed, hvis varmepris er blandt
 - a) de 30 højeste ifølge Forsyningstilsynets varmeprisstatistik pr. 8. december 2010,
 - b) de 30 højeste i gennemsnit ifølge Forsyningstilsynets varmeprisstatistik over årene 2009, 2010 og 2011,

- c) de 43 højeste ifølge Forsyningstilsynets varmeprisstatistik pr. 15. august 2014, som ikke er omfattet af litra a eller b, eller
 - d) de 43 højeste i gennemsnit ifølge Forsyningstilsynets varmeprisstatistik over årene 2012, 2013 og 2014, som ikke er omfattet af litra a eller b.
- 3) de produktionsanlæg, der leverer biomassebaseret opvarmet vand til det pågældende fremføringsanlæg, sammenlagt ikke leverer mere, end et anlæg, der har en kapacitet på maksimalt 1 MW, kan levere.

§ 6. Det påhviler kommunalbestyrelsen at drage omsorg for, at der udarbejdes projekter for kollektive varmforsyningsanlæg, der belyser mulighederne for,

- 1) at et anlæg forsyner et nærmere angivet område med energi til opvarmningsformål i et nærmere angivet omfang,
- 2) at anlægget indrettes på en måde, som sikrer den mest økonomiske anvendelse af energi,
- 3) at anlægget samkøres med andre anlæg, og
- 4) at anlæg over 1 MW overgår til kraft-varme-produktion.

Stk. 2. Hvis kommunalbestyrelsen forestår udarbejdelsen af et projekt, skal kollektive varmforsyningsanlæg meddele kommunalbestyrelsen de nødvendige oplysninger.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan påbyde et eksisterende kollektivt varmforsyningsanlæg at gennemføre et godkendt projekt inden en vis frist.

Stk. 4. Hvis et privat kollektivt varmforsyningsanlæg ikke mener at kunne opfylde et påbud efter stk. 3, jf. stk. 1, nr. 1-3, kan det kræve, at kommunen overtager anlægget. Hvis et kollektivt varmforsyningsanlæg ikke mener at kunne opfylde et påbud efter stk. 3, jf. stk. 1, nr. 4, om etablering af produktionsanlæg til kraft-varme-forsyning, vil det være forpligtet til at lade andre overtage etablering og drift af anlægget og i fornødent omfang stille eksisterende faciliteter, produktionsanlæg m.v. til rådighed. Vilkårene herfor fastsættes i mangel af mindelig overenskomst af Forsyningstilsynet.

§ 7. Hvis det forudsættes i et godkendt projekt efter § 4, kan kommunalbestyrelsen pålægge et kollektivt varmforsyningsanlæg

- 1) at indrette dets produktionsanlæg således, at angivne former for energi kan anvendes i produktionen, og
- 2) at anvende bestemte former for energi i produktionen i et nærmere fastsat omfang.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om anvendelse af bestemmelsen efter stk. 1.

§ 8. Kommunalbestyrelsen kan pålægge et kollektivt varmforsyningsanlæg at udarbejde de i §§ 6 og 7 nævnte projekter.

§ 9. For eksisterende produktionsanlæg gælder, at de på et af klima-, energi- og forsyningsministeren fastsat tidspunkt, jf. dog stk. 2, skal overgå til kraft-varme-forsyning, anvendelse af naturgas eller lignende miljøvenligt brændsel i overensstemmelse med de forudsætninger, der meddeles af klima-, energi- og forsyningsministeren efter § 3, stk. 2.

Stk. 2. Projekter til gennemførelse af bestemmelsen i stk. 1 skal være godkendt senest den 1. januar 1996.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan i særlige tilfælde dispensere fra den i stk. 2 nævnte frist.

§§ 10 - 13. (Ophævet)

§ 14. Hvis det skønnes nødvendigt til gennemførelse af varmforsyningsplanlægningen, kan kommunalbestyrelsen bestemme, at nærmere angivne opvarmningsystemer ikke må etableres i eksisterende eller ny bebyggelse inden for et afgrænset geografisk område.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan pålægge kommunalbestyrelsen at træffe bestemmelse efter stk. 1.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan efter forhandling med de kommunale organisationer fastsætte regler om adgangen til at dispensere fra en beslutning efter stk. 1. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan endvidere fastsætte regler om begrænsninger i adgangen til at træffe bestemmelse efter stk. 1 og regler om fritagelse for huse med særlig lavt energibehov fra nedlagte forbud efter stk. 1.

§ 14 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan, efter forhandling med de kommunale organisationer, fastsætte regler om tilslutningspligt, herunder om dispensation, når tilslutningspligten er besluttet af kommunalbestyrelsen inden den 1. januar 2019.

§ 15. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, hvorledes beslutninger efter §§ 4, 4 a og 14 skal meddeles eller offentliggøres, samt om at beslutningerne skal tinglyses på de pågældende ejendomme.

§ 15 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om betaling til dækning af omkostninger ved behandling af ansøgning om godkendelse efter § 4, stk. 2, og § 4 a og tilsyn med overholdelse af vilkår i sådanne godkendelser.

Kapitel 3

Ekspropriation

§ 16. Såfremt det er af væsentlig betydning for etableringen af de for et godkendt kollektivt varmforsyningsanlæg nødvendige rørledninger og varmforsyningsanlæg og de til en naturgasforsyning nødvendige fordelings- og distributionsanlæg, der skal levere naturgas til andre formål end rumopvarmning, kan der ved ekspropriation

- 1) erhverves ejendomsret til arealer, bygninger og indretninger, der er fast knyttet til arealer eller bygninger samt tilbehør hertil,
- 2) endeligt eller midlertidigt pålægges indskrænkninger i ejernes rådighed eller erhverves ret til at udøve en særlig råden over fast ejendom, og
- 3) endeligt eller midlertidigt ske erhvervelse eller ophævelse af eller foretages begrænsninger i brugsrettigheder, servitutrettigheder samt andre rettigheder over fast ejendom.

Stk. 2. Ved ekspropriation efter stk. 1, nr. 1, bortfalder alle rettigheder over det eksproprierede, medmindre andet bestemmes i det enkelte tilfælde. Ved ekspropriation efter stk. 1, nr. 2, skal rettigheder over fast ejendom, der stiftes ved ekspropriation, respekteres af indehavere af alle rettigheder over ejendommen, medmindre andet bestemmes i det enkelte tilfælde.

§ 17. Beslutning om ekspropriation efter § 16 træffes af kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. Ved ekspropriationens gennemførelse finder bestemmelserne i lov om offentlige veje §§ 99-102 tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Skal der til fordel for samme anlæg samtidig ske ekspropriation i flere kommuner, kan klima-, energi- og forsyningsministeren bestemme, at ekspropriationen skal ske efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation af fast ejendom.

§ 18. De taksationsmyndigheder, der er nævnt i §§ 105-111 i lov om offentlige veje, afgør spørgsmål om erstatning efter § 17, stk. 1.

Stk. 2. Om sagens behandling for taksationsmyndighederne og om erstatningens fastsættelse og udbetaling finder lov om offentlige veje § 103, stk. 2, § 104, stk. 1-5, §§ 112-120 og § 122, stk. 1, tilsvarende anvendelse.

§ 19. Klima-, energi- og forsyningsministeren³⁾ henholdsvis justitsministeren kan fastsætte regler om fremgangsmåden ved matrikulære henholdsvis tinglysningsmæssige berigtigelser, der foranlediges af ekspropriationer efter denne lov.

Kapitel 4

Priser

§ 20. Kollektive varmforsyningsanlæg, industrivirksomheder, kraftvarmeanlæg med en eleffekt over 25 MW samt geotermiske anlæg m.v. kan i priserne for levering til det indenlandske marked af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand indregne nødvendige udgifter til energi, lønninger og andre driftsomkostninger, efterforskning, administration og salg, omkostninger som følge af pålagte offentlige forpligtelser, herunder omkostninger til energispareaktiviteter efter §§ 28 a, 28 b og 29, samt finansieringsudgifter ved fremmedkapital og underskud fra tidligere perioder opstået i forbindelse med etablering og væsentlig udbygning af forsyningssystemerne, jf. dog stk. 7-17 og §§ 20 b og 20 c. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse på levering af opvarmet vand til andre formål fra et centralt kraft-varme-anlæg, jf. § 10, stk. 6, i lov om elforsyning.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at andre udgifter og omkostninger end de i stk. 1 nævnte kan indregnes i priserne, jf. dog stk. 7. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan endvidere fastsætte regler om indregning i priserne af compensation ved et projekt til ændring af områdeafgrænsningen og indregning af driftsmæssige afskrivninger, henlæggelser til nyinvesteringer og med Forsyningstilsynets tiltræden forrentning af indskudskapital. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at anlæg, der er nævnt i § 20, stk. 1, er helt eller delvis undtaget fra regler om indregning af driftsmæssige afskrivninger fastsat efter 2. pkt.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om fordeling af omkostningerne til levering af ydelser omfattet af stk. 1 og andre ydelser. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at anlæg, der er nævnt i § 20, stk. 1, er helt eller delvis undtaget fra regler fastsat efter 1. pkt.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om et prisloft for opvarmet vand eller damp fra affaldsforbrændingsanlæg. I reglerne lægges vægt på at understøtte en økonomisk og miljømæssig effektivisering af affaldssektoren og på at sikre, at varmemeforbrugerne alene skal bære de omkostninger, der kan henføres til varmeproduktionen. Reglerne om et prisloft finder ikke anvendelse på anlæg, der efter regler i bekendtgørelse om godkendelse af listevirksomhed er godkendt til nyttiggørelse eller bortskaffelse af farligt affald som hovedaktivitet, og som er indrettet og drevet med henblik på hovedsageligt at forbrænde farligt affald. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvornår et anlæg kan betragtes som indrettet og drevet med henblik på hovedsagelig at forbrænde farligt affald.

Stk. 5. Virksomheder, der leverer ydelser omfattet af stk. 1, kan fastsætte forskellige priser til enkelte forbrugere, grupper af forbrugere og geografiske områder. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om priser i forbindelse med tilslutning af ejendomme til et kollektivt varmforsyningsanlæg.

Stk. 6. Hvor det er teknisk gennemførligt, skal betaling efter målt forbrug for varmt vand, damp eller gas bortset fra naturgas ske i et direkte kundeforhold mellem forbruger og det kollektive forsyningsanlæg, uanset om forbrugeren er lejer, andelshaver eller ejer.

Stk. 7. Det vederlag, som betales ved hel eller delvis overdragelse af anlæg omfattet af stk. 1, må hverken direkte eller indirekte føre til, at priserne for ydelser fra anlæg omfattet af stk. 1 bliver højere, end de kunne være blevet, såfremt overdragelsen ikke havde fundet sted, herunder som følge af indregning af forøgede udgifter til finansiering ved fremmedkapital, driftsmæssige afskrivninger eller forrentning af indskudskapital.

Stk. 8. Udgifter til erhvervelse af kvoter til varmeproduktion må først indregnes i priserne for ydelser omfattet af stk. 1, når de gratis tildelte kvoter efter kapitel 4 i lov om CO₂-kvoter ikke er tilstrækkelige til at dække CO₂-udledningen fra varmeproduktionen.

Stk. 9. Værdien af overskydende CO₂-kvoter tildelt til varmeproduktion i medfør af § 19 i lov om CO₂-kvoter modregnes i priserne for ydelser omfattet af stk. 1. Ved overskydende kvoter forstås, at antallet af gratis tildelte kvoter til producenten i medfør af § 19 i lov om CO₂-kvoter er større end det antal, producenten faktisk har haft behov for til dækning af CO₂-udledningen fra varmeproduktionen.

Stk. 10. Udgifter til betaling af afgift efter § 28 i lov om CO₂-kvoter kan ikke indregnes i priser for ydelser omfattet af stk. 1.

Stk. 11. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om de kvoter, som er nævnt i stk. 8, og om de overskydende CO₂-kvoter efter stk. 9, herunder regler for administration af ordningen. Ministeren kan herunder fastsætte bestemmelse om værdifastsættelse af de i 1. pkt. nævnte kvoter, om tildeling og forbrug af CO₂-kvoter til varmeproduktion, om tidspunkt og fremgangsmåde vedrørende overførsel af CO₂-kvoter i forholdet mellem varmeproduktionsenheder og varmeaftagere ved underskud eller overskud af kvoter og om fordeling af CO₂-kvoter mellem flere varmeaftagere.

Stk. 12. Affaldsforbrændingsanlæg, der leverer opvarmet vand eller damp, kan i prisen for de i stk. 1 nævnte ydelser ikke indregne følgende udgifter og bortfald af indtægter, jf. dog stk. 13:

- 1) Afgift af affald anvendt som brændsel, jf. § 1, stk. 2, nr. 3, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.
- 2) CO₂-afgift af ikke bionedbrydeligt affald anvendt som brændsel, jf. § 2, stk. 1, nr. 14, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.
- 3) Bortfald af indtægter som følge af ophævelse af lov om tilskud til elproduktion.

Stk. 13. For så vidt angår afgifter nævnt i stk. 12, nr. 1 og 2, kan de affaldsforbrændingsanlæg, som er nævnt i stk. 12, og de aftagere, som anlæggene leverer opvarmet vand eller damp til, indgå aftaler om, at udgifter til afgifter, jf. stk. 12, nr. 1 og 2, indregnes i priser for ydelser omfattet af stk. 1. Det er en betingelse, at parterne samtidig aftaler, hvilke udgifter som følge af indførelsen af afgifterne nævnt i stk. 12, nr. 1 og 2, og ophævelsen af tilskuddet nævnt i stk. 12, nr. 3, der ikke skal indregnes i priser for ydelser omfattet af stk. 1, således at den samlede aftale afspejler en rimelig balance mellem parterne.

Stk. 14. En aftale indgået i overensstemmelse med stk. 13 kan ikke resultere i en varmepris, der overstiger et prisloft udmeldt efter stk. 4.

Stk. 15. Stk. 1 gælder ikke indregning af afgiftsfordelen ved anvendelse af biomasse i forhold til fossile brændsler i prisen for levering af opvarmet vand eller damp fra et centralt kraftvarmeanlæg, jf. § 10, stk. 6, i lov om elforsyning, når

- 1) det opvarmede vand eller dampen er produceret på biomasse og leveres til et kollektivt varmforsyningsanlæg, jf. § 2,
- 2) prisen for levering af det opvarmede vand eller dampen er fastsat på grundlag af en aftale mellem det centrale kraft-varme-anlæg og det kollektive varmforsyningsanlæg, hvoraf den andel af afgiftsfordelen, der indregnes i prisen, fremgår, og
- 3) det kollektive varmforsyningsanlæg på tidspunktet for aftalens indgåelse er ejet af en eller flere kommuner, af de forbrugere, hvis ejendomme er tilsluttet det pågældende anlæg, eller af kommuner og forbrugere i forening.

Stk. 16. Ved afgiftsfordelen nævnt i stk. 15 forstås forskellen i summen af alle afgifter, herunder energiafgifter og forsyningssikkerhedsafgift, for opvarmet vand eller damp, der produceres på basis af fossile brændsler, i forhold til summen af afgifter for opvarmet vand eller damp, der produceres på biomasse.

Stk. 17. Aftalen nævnt i stk. 15, nr. 2, skal forelægges Forsyningstilsynet med dokumentation for, at forudsætningerne nævnt i stk. 15 er opfyldt. Forsyningstilsynet kan fastsætte regler om formen for

dokumentation og om, at forelæggelse skal foretages elektronisk. Forsyningstilsynet kan fastsætte regler om, at forelæggelsen skal ledsages af en erklæring afgivet af en registreret revisor, en statsautoriseret revisor eller kommunens revisor.

§ 20 a. (Ophævet)

§ 20 b. Geotermiske anlæg, solvarmeanlæg og biogas- eller biomassebaserede varme- eller kraft-varmeværker, som leverer opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas til et kollektivt varmforsyningsanlæg, kan i prisen for de i § 20, stk. 1, nævnte ydelser indkalkulere et overskud. Ligeledes kan eldrevne varnepumper, der leverer varme til et kollektivt varmforsyningsanlæg, og industrivirksomheder, der leverer overskudsvarme til et kollektivt varmforsyningsanlæg, indkalkulere et overskud.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan bestemme, at andre end de i stk. 1 nævnte anlæg kan indkalkulere et overskud i prisen for de i § 20, stk. 1, nævnte ydelser, såfremt disse er baserede på vedvarende energi og indgår i tilsvarende leveranceforhold som nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om et prisloft for de i stk. 1 og 2 nævnte anlægs ydelser.

§ 20 c. Ved samproduktion af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand, som er omfattet af § 20, stk. 1, og opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas til andre formål, som ikke er omfattet af § 20, stk. 1, skal begge ydelser leveres i overensstemmelse med §§ 20 og 20 b, medmindre der anmeldes en omkostningsfordeling af ydelserne til Forsyningstilsynet, jf. § 21, stk. 1.

§ 20 d. Varmedistributionsvirksomheder skal stille deres ydelser omfattet af § 20, stk. 1, til rådighed for forbrugerne på gennemsigtige, objektive, rimelige og ikkediskriminerende vilkår.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om afbrydelse af varmforsyning, opsigelsesvarsel og bindingsperiode med henblik på at forpligte varmedistributionsvirksomheder til at sikre forbrugerrettigheder i forbindelse med aftaler om levering af ydelser omfattet af § 20, stk. 1, mellem forbrugerne og disse virksomheder.

§ 21. Tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion og andre betingelser for ydelser omfattet af §§ 20 eller 20 b skal anmeldes til et tilsyn, der er nedsat af klima-, energi- og forsyningsministeren (Forsyningstilsynet), med angivelse af grundlaget herfor efter regler fastsat af tilsynet. Forsyningstilsynet kan fastsætte regler om formen for anmeldelse og om, at anmeldelse skal foretages elektronisk. Forsyningstilsynet kan fastsætte regler om, at anmeldelse skal ledsages af erklæring afgivet af en registreret revisor, statsautoriseret revisor eller kommunens revisor. Forsyningstilsynet kan give pålæg om anmeldelse.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan bestemme, at visse sager ikke skal anmeldes.

Stk. 3. Tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion og andre betingelser, der ikke er anmeldt som foreskrevet efter stk. 1, er ugyldige.

Stk. 4. Finder Forsyningstilsynet, at tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion eller andre betingelser er urimelige eller i strid med bestemmelserne i §§ 20, 20 b eller 20 c, § 28 b, stk. 4, eller regler udstedt i henhold til loven, giver tilsynet, såfremt forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør, pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion eller betingelser, jf. dog stk. 6.

Stk. 5. Såfremt tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion eller andre betingelser må antages at ville medføre en i samfundsmæssig henseende uøkonomisk anvendelse af energi, kan tilsynet efter forhandling som nævnt i stk. 4 give pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion eller betingelser, jf. dog stk. 6.

Stk. 6. Når Forsyningstilsynet, jf. § 20, stk. 17, har vurderet, om fordeling af afgiftsfordelen er fastsat efter en aftale i overensstemmelse med § 20, stk. 15, kan beføjelserne nævnt i stk. 4 og 5 ikke anvendes

i forhold til den del af aftalen, som vedrører afgiftsfordelen. De øvrige dele af aftalen, jf. § 20, stk. 15, er fortsat underlagt bestemmelserne i kapitel 4.

Stk. 7. Bestemmelserne i stk. 1-6 finder tilsvarende anvendelse for vedtægtsbestemmelser i virksomheder, der ejer kollektive varmforsyningsanlæg.

§ 22. Forsyningstilsynet udarbejder en standardkontoplan og fastsætter regler om regnskabsføring og budgettering for de anlæg, der er nævnt i § 20, stk. 1, herunder om, at regnskabsåret skal følge kalenderåret, og om, at der ved anmeldelse efter § 21, stk. 1, 1. pkt., skal anvendes den standardkontoplan, Forsyningstilsynet har udarbejdet.

Stk. 2. Forsyningstilsynet fastsætter regler om indberetning af data fra de anlæg, der er nævnt i § 20, stk. 1, til Forsyningstilsynet. Forsyningstilsynet kan herunder fastsætte regler om formen for indberetning og om, at indberetning skal ske elektronisk. Forsyningstilsynet kan endvidere fastsætte regler om, at en indberetning skal ledsages af en erklæring afgivet af en registreret revisor, en statsautoriseret revisor eller kommunens revisor. Forsyningstilsynet kan give pålæg om indberetning.

Stk. 3. Forsyningstilsynet fastsætter regler om, at anlæg, der er nævnt i § 20, stk. 1, er helt eller delvis undtaget fra regler fastsat efter stk. 1 og 2.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om de af loven omfattede anlægs regnskabsføring m.v. med henblik på opfyldelse af Danmarks forpligtelser i henhold til EU-retten.

§ 22 a. Energibranchens organisationer kan udarbejde standardiserede vejledninger om fastsættelse af tariffer og betingelser for de ydelser omfattet af §§ 20 eller 20 b. Forsyningstilsynet fører tilsyn med sådanne standardiserede vejledninger efter regler fastsat af tilsynet.

Kapitel 4 a

Energitilsyn, oplysningspligt m.v.⁴⁾

§ 23. Forsyningstilsynets afgørelser skal meddeles skriftligt og indeholde oplysning om de forhold og synspunkter, som har været bestemmende for afgørelsen.

§ 23 a. Forsyningstilsynet kan til enhver tid uden retskendelse mod behørig legitimation til brug for tilsynet efter loven få adgang til lokaler, der benyttes af en virksomhed, som ejer anlæg omfattet af loven, og på stedet gøre sig bekendt med og tage kopi af enhver oplysning, herunder virksomhedens regnskaber, øvrige regnskabsmaterialer, forretningsbøger og andre forretningspapirer, uanset om disse oplysninger opbevares elektronisk. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse på en virksomhed, der er koncernforbunden med en virksomhed, som ejer anlæg omfattet af loven, såfremt der har fundet en eller flere transaktioner sted mellem de nævnte virksomheder.

Stk. 2. Politiet yder om nødvendigt bistand ved udøvelsen af beføjelserne efter stk. 1.

§ 23 b. Forsyningstilsynet opretter et offentligt tilgængeligt register over anmeldte tariffer, andre betingelser m.v. og offentliggør et repræsentativt udsnit af disse mindst en gang årligt.

Stk. 2. Forsyningstilsynet udarbejder og offentliggør periodiske analyser af de af loven omfattede anlægs indtægts- og omkostningsforhold og vurderinger af disse anlægs udførelse af deres opgaver.

Stk. 3. Forsyningstilsynet tager fornødne skridt til i øvrigt at sikre gennemsigtighed omkring tariffer, rabatter og andre betingelser. Forsyningstilsynet kan fastsætte regler om, hvordan sådanne forhold skal offentliggøres af de af loven omfattede anlæg, og regler om fakturering og specificering af omkostninger.

Stk. 4. Forsyningstilsynet kan træffe beslutning om, at en uvildig sagkyndig skal gennemgå regnskaber, kontrakter m.m. i et af loven omfattet anlæg med henblik på at udarbejde en sagkyndig rapport til brug for tilsynet.

Stk. 5. Forsyningstilsynet kan hos en virksomhed, som ejer anlæg omfattet af loven, indhente de oplysninger, som er nødvendige til varetagelsen af tilsynets opgaver efter denne lov eller efter regler fastsat i medfør af loven. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse på en virksomhed, der er koncernforbunden

med en virksomhed, som ejer anlæg omfattet af loven, såfremt der har fundet en eller flere transaktioner sted mellem de nævnte virksomheder.

Stk. 6. Forsyningstilsynet kan pålægge en virksomhed, der er omfattet af stk. 5, at tilvejebringe de oplysninger, herunder at tilvejebringe dem i en bestemt form, som er nødvendige til varetagelsen af tilsynets opgaver efter denne lov eller efter regler fastsat i medfør af loven. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om tilvejebringelse af oplysninger.

Stk. 7. Hvis Forsyningstilsynet ikke har mulighed for at indhente oplysninger efter stk. 5 om en transaktion mellem en virksomhed, som ejer anlæg omfattet af loven, og en virksomhed, der er koncernforbunden med denne virksomhed, kan Forsyningstilsynet foreløbigt fastsætte den indregningsberettigede udgift til den pågældende transaktion. Den foreløbige fastsættelse af den indregningsberettigede udgift bortfalder, når de nødvendige oplysninger er fremsendt og dokumenteret. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler for Forsyningstilsynets foreløbige fastsættelse af den indregningsberettigede udgift.

Stk. 8. Forsyningstilsynet gør klima-, energi- og forsyningsministeren opmærksom på forhold, som tilsynet mener kan have betydning for ministerens varetagelse af opgaver efter denne lov.

Stk. 9. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at en virksomhed, som ejer anlæg omfattet af loven, skal udarbejde en selvevaluering af virksomhedens overholdelse af varmesyningslovens kapitel 4, 4 a og 4 b til brug for tilsynet. Der kan herunder fastsættes regler om, at selvevalueringen ledsages af en erklæring fra en statsautoriseret revisor, som ikke er eller har været virksomhedens sædvanlige revisor og hverken har eller i perioden, som selvevalueringen vedrører, har haft andre opgaver for virksomheden, og som har dokumenteret erfaring med regnskaber baseret på varmesyningsloven.

§ 23 c. Omkostninger, som er forbundet med Forsyningstilsynets drift og opgavevaretagelse efter denne lov eller regler udstedt i medfør af loven, betales af de selskaber, som Forsyningstilsynet fører tilsyn med efter denne lov eller regler udstedt i medfør af loven, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Varmeselskaberne betaler halvårligt et beløb til Forsyningstilsynet til dækning af Forsyningstilsynets omkostninger til opgaver efter §§ 23 l og 23 m. Det samlede beløb fastsættes til 0,2 mio. kr. Beløbet reguleres en gang årligt pr. 1. juli med den sats for det generelle pris- og lønindeks, der er fastsat af Finansministeriet. Klima-, energi- og forsyningsministeren offentliggør reguleringer hvert år, første gang pr. 1. juli 2019. Betalingen opkræves i forhold til mængden af terajoule varme leveret af værk korrigeret for graddage. Den leverede varme opgøres på baggrund af selskabets indberetning af energiforbrug og -produktion til Energistyrelsens energiproducenttælling i det foregående kalenderår. Betalingen opkræves fra de selskaber,

- 1) der ejer anlæg til produktion af varme,
- 2) hvis hovedbeskæftigelse er energiproduktion eller affaldsforbrænding,
- 3) hvis samlede levering af varme af værk i det foregående kalenderår mindst har udgjort 100 TJ korrigeret for graddage, og
- 4) som Forsyningstilsynet fører tilsyn med.

Stk. 3. Forsyningstilsynet fastsætter regler om betaling og opkrævning af beløb til dækning af omkostningerne efter stk. 1 og 2, jf. dog stk. 4. Afgørelser truffet i henhold til regler fastsat i medfør af 1. pkt. kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om betaling og opkrævning af beløb til dækning af Forsyningstilsynets omkostninger i forbindelse med Forsyningstilsynets opgaver efter loven eller regler fastsat i medfør af loven angående varmeselskabernes opgaver vedrørende energibesparelser.

Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at de i § 28 b, stk. 1, nævnte varmedistributionsvirksomheder skal betale de udgifter, som er forbundet med ministerens behandling og vurdering af de pågældende virksomheders opgaver vedrørende energibesparelser efter § 28 a, stk. 1, og § 28 b, stk. 1.

§ 23 d. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan til sikring af prisgennemsigtighed, forsyningssikkerhed og til opfølgning af energi- og miljøpolitiske målsætninger, herunder til udarbejdelse af det nødvendige datagrundlag i forbindelse hermed, pålægge de af loven omfattede anlæg at udarbejde og udlevere nærmere angivne oplysninger om anlæggenes produktions- og driftsmæssige forhold samt om de af anlæggenes købte og solgte ydelser.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan hos kommunerne indhente de nødvendige oplysninger til brug for kortlægningen af den kollektive forsyning med opvarmet vand, damp eller gas.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om omfanget af de i stk. 1 og 2 nævnte oplysninger.

Kapitel 4 b

Overdragelse af virksomhed, udskillelse af aktiviteter og forbrugerindflydelse

§ 23 e. (Ophævet)

§ 23 f. Inden et anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp, som ikke ejes af de forbrugere, hvis ejendomme er tilsluttet det pågældende anlæg, kan afstås til andre end kommuner, skal disse forbrugere tilbydes at købe anlægget til markedspris.

Stk. 2. Inden et anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp, som ejes af de forbrugere, hvis ejendomme er tilsluttet det pågældende anlæg, kan afstås til andre, skal den eller de kommuner, hvori anlægget er beliggende, tilbydes at købe anlægget til markedspris.

Stk. 3. Forkøbsretten efter stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse ved afståelse af ejerandele i et anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp eller af ejerandele i virksomheder, der ejer sådanne fremføringsanlæg.

Stk. 4. Forkøbsretten efter stk. 1 og 2 bortfalder, hvis forbrugerne eller kommunen ikke inden tre måneder efter, at tilbuddet er kommet frem, tilkendegiver at ville benytte den. Vilkårene for overdragelsen af anlægget fastsættes i mangel af mindelig overenskomst af Forsyningstilsynet.

Stk. 5. En aftale, som er indgået i strid med stk. 1, 2 eller 3, er ugyldig.

§ 23 g. Driften af et anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp skal udøves i et selvstændigt selskab, såfremt anlægget ikke ejes af en eller flere kommuner, af de forbrugere, hvis ejendomme er tilsluttet det pågældende anlæg, eller af kommuner og forbrugere i forening. Tilsvarende skal driften udøves i et selvstændigt selskab, såfremt kommuner, forbrugere eller disse i forening ikke ejer alle ejerandele i en virksomhed, der ejer fremføringsanlægget. Selskabet, som driften af fremføringsanlægget skal udøves i, må ikke varetage anden virksomhed, medmindre dette sker i et andet selvstændigt selskab.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan dispensere fra kravene i stk. 1, såfremt særlige hensyn tilsiger det.

§ 23 h. Flertallet af bestyrelsesmedlemmerne i en virksomhed, der ejer et anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp, skal vælges af de forbrugere, hvis ejendomme er tilsluttet virksomhedens anlæg, eller af en eller flere kommunale bestyrelser i virksomhedens forsyningsområde i kraft af disses udøvelse af deres ejerbeføjelser på virksomhedens generalforsamling eller på anden måde. Flertallet kan også vælges af forbrugere og en eller flere kommunale bestyrelser i forening.

Stk. 2. Indflydelseskravet i stk. 1 anses for opfyldt, hvis bestyrelsen i en virksomhed som nævnt i stk. 1, der drives i andelsselskabsform, udpeges af et repræsentantskab, der er valgt af andelshaverne i forsyningsområdet. Det samme gælder for en virksomhed som nævnt i stk. 1, der drives som en selvejende institution eller i foreningsform, hvis bestyrelsen udpeges af repræsentanter, der er valgt af en eller flere kommunale bestyrelser i forsyningsområdet, af en flerhed af forbrugere, hvis ejendomme er tilsluttet virksomhedens anlæg, eller af sådanne kommunale bestyrelser og forbrugere i forening. Det samme gælder for et kommunalt anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp.

Stk. 3. I en virksomhed som nævnt i stk. 1, der ejes gennem en eller flere juridiske personer, anses indflydelseskravet for opfyldt, hvis flertallet af medlemmerne i bestyrelsen for den øverste juridiske person er valgt eller udpeget på den i stk. 1 eller 2 nævnte måde og denne bestyrelse direkte eller indirekte vælger virksomhedens bestyrelse.

Stk. 4. En virksomhed som nævnt i stk. 1, der er ejet af forbrugere, kommuner eller en selvejende institution, og som er koncernforbundet med en netvirksomhed med bevilling i henhold til § 19 i lov om elforsyning, kan i stedet for på den i stk. 3 nævnte måde opfylde kravet om forbrugerindflydelse på følgende måde:

- 1) Forbrugerne, hvis ejendomme er tilsluttet virksomhedens anlæg, skal vælge mindst to medlemmer af virksomhedens bestyrelse enten direkte eller via et repræsentantskab, og
- 2) forbrugerne, hvis ejendomme er tilsluttet virksomhedens anlæg, eller, såfremt virksomheden er kommunalt ejet, kommunalbestyrelserne i virksomhedens forsyningsområde skal deltage i valget af flertallet af medlemmerne i bestyrelsen for den øverste juridiske person, og denne bestyrelse vælger herefter direkte eller indirekte virksomhedens bestyrelse.

Stk. 5. I stedet for at forbrugerne vælger mindst 2 medlemmer af virksomhedens bestyrelse efter stk. 4, nr. 1, kan et repræsentantskab, som vælger flertallet af bestyrelsen for den øverste juridiske person efter stk. 4, nr. 2, vælge mindst 2 forbrugere, hvis ejendomme er tilsluttet virksomhedens anlæg, som medlemmer af virksomhedens bestyrelse.

Stk. 6. De i stk. 4, nr. 1, eller stk. 5 nævnte medlemmer skal have samme rettigheder og pligter som de øvrige bestyrelsesmedlemmer.

Stk. 7. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan dispensere fra indflydelseskravet i stk. 1, såfremt særlige hensyn tilsiger det.

§ 23 i. Såfremt forbrugere eller kommunale bestyrelser eller disse i forening ikke har den i § 23 h nævnte indflydelse i virksomheden, skal der etableres et forbrugerrepræsentantskab. Forbrugerrepræsentantskabet skal bestå af 11 medlemmer valgt af de forbrugere, hvis ejendomme er tilsluttet virksomhedens anlæg, og har til opgave at vælge flertallet af bestyrelsesmedlemmerne i virksomheden.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om betingelserne for forbrugernes valgret og valgbarhed samt om varigheden af forbrugerrepræsentantskabsmedlemmernes mandat.

Stk. 3. Forbrugerrepræsentantskabets valg af bestyrelsesmedlemmer kan alene ske blandt kandidater opstillet af medlemmerne af forbrugerrepræsentantskabet. Bestyrelsesmedlemmerne vælges for en periode svarende til den periode, der efter vedtægterne gælder for andre bestyrelsesmedlemmer.

Stk. 4. Hvis virksomheden drives i aktieselskabsform, finder selskabslovens § 120, stk. 1, ikke anvendelse.

§ 23 j. Et forbrugerrepræsentantskab efter § 23 i, stk. 1, skal vælges første gang senest seks måneder efter, at virksomheden ikke opfylder det i § 23 h nævnte indflydelseskrav. Forbrugerrepræsentantskabet vælger flertallet af virksomhedens bestyrelsesmedlemmer inden for en frist på fire uger.

Stk. 2. Virksomheden skal drage omsorg for at etablere et forbrugerrepræsentantskab efter § 23 i.

§ 23 k. Vedtægterne for en virksomhed, der ejer anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp, skal indeholde nærmere bestemmelser, der sikrer gennemførelsen af §§ 23 h-j.

Stk. 2. Valg af bestyrelsesmedlemmer efter §§ 23 h-23 j skal ske på en sådan måde, at forbrugerindflydelsen i rimeligt omfang afspejler antallet af forbrugere og det faktiske energiforbrug.

Stk. 3. En virksomhed, der ejer et anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp, der er ejet af forbrugere, kommuner eller en selvejende institution, kan i stedet for de i stk. 2 nævnte valgeregler anvende valgeregler, der giver enhver tilsluttet forbruger lige indflydelse uanset forbrug, jf. § 44, stk. 2, i lov om elforsyning, når

- 1) virksomheden, der ejer et anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp, er koncernforbundet med en netvirksomhed med bevilling i henhold til § 19 i lov om elforsyning,
- 2) virksomheden, der ejer et anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp, opfylder kravet om forbrugerindflydelse på måden, som er nævnt i § 23 h, stk. 3-5, og
- 3) netvirksomheden opfylder kravet om forbrugerindflydelse på den i § 41, stk. 3, i lov om elforsyning nævnte måde.

Stk. 4. I tilfælde af uenighed mellem forbruger og virksomhed om, hvorvidt vedtægterne opfylder de i stk. 1-3 anførte krav, kan sagen af parterne indbringes for Forsyningstilsynet.

§ 23 I. Kommuner registrerer modtagne uddelinger fra og vederlag ved afståelse af ejerandele i virksomheder, der ejer eller i perioden efter den 20. februar 2003 har ejet anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp, eller virksomheder, der direkte eller indirekte ejer eller i perioden efter den 20. februar 2003 har ejet andele i sådanne virksomheder. Kommuner registrerer modtagne uddelinger fra og vederlag ved afståelse af ejerandele i virksomheder, der ejer eller i perioden efter den 3. maj 2017 har ejet anlæg til produktion af opvarmet vand eller damp, eller virksomheder, der direkte eller indirekte ejer eller i perioden efter den 3. maj 2017 har ejet andele i sådanne virksomheder.

Stk. 2. Selskabsmæssige omstruktureringer er ikke omfattet af stk. 1, når de ejere, der direkte eller indirekte har ejerandele i de virksomheder, der berøres af den selskabsmæssige omstrukturering, ikke opnår andet vederlag i forbindelse hermed end direkte eller indirekte ejerandele i samme indbyrdes forhold i den virksomhed eller de virksomheder, der består efter den selskabsmæssige omstrukturering. Dette er dog betinget af, at virksomheden eller virksomhederne er omfattet af stk. 1 eller, hvis det er en spaltning, § 2, stk. 1-3, i lov om kommuners afståelse af vandselskaber. Hvis en spaltning fører til, at en eller flere virksomheder alene bliver omfattet af § 2, stk. 1-3, i lov om kommuners afståelse af vandselskaber, er det yderligere en betingelse, at der i de udspaltede virksomheder ikke er anvendt eller medfulgt midler, som stammer fra aktiviteter omfattet af denne lov, lov om elforsyning, lov om fjernkøling eller lov om gasforsyning. Kommunen afgiver i forbindelse med spaltninger omfattet af 3. pkt. en erklæring til Forsyningstilsynet i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af § 23 n om, at der ikke i de udspaltede virksomheder er anvendt eller medfulgt midler i strid med 3. pkt. § 23 m, stk. 6, 2.-5. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Registreringen skal omfatte den dato, hvor uddelingen eller vederlaget er til rådighed for kommunen (rådighedsdatoen), og beløbets størrelse. Ved registreringen opgøres uddelinger, der hidrører fra forrentning af indskudskapital, der er indregnet i medfør af regler udstedt efter § 20, stk. 2, på en særskilt konto. Ved registreringen opgøres vederlag ved afståelse af ejerandele i virksomheder, der hidrører fra forrentning af indskudskapital, der kan indregnes i medfør af regler udstedt efter § 20, stk. 2, på en særskilt konto.

Stk. 4. Ved afståelse af ejerandele omfattet af stk. 1 til en fond eller anden selvejende institution anses afståelsestidspunktet for rådighedsdato efter stk. 3, og der skal efter stk. 1 registreres et vederlag, som mindst svarer til markedsværdien af de pågældende ejerandele.

Stk. 5. Kommuner indberetter senest den 1. februar hvert år til Forsyningstilsynet de registreringer, som kommunen har foretaget efter stk. 1, 3 og 4 i det foregående kalenderår, eller afgiver erklæring om, at der ikke er foretaget sådanne registreringer.

Stk. 6. Indberetningen skal angive det samlede beløb, der er blevet til rådighed i det foregående kalenderår (rådighedsbeløbet), og skal ledsages af dokumentation for størrelsen af de registrerede uddelinger og vederlag og for de registrerede rådighedsdatoer. Endvidere skal indberetningen angive en beregnet forrentning af rådighedsbeløbet fra de enkelte rådighedsdatoer og frem til den 1. november i indberetningsåret, hvor der efter stk. 10 sker reduktion i kommunens statstilskud efter lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner. Rentesatsen fastsættes til Nationalbankens diskonto den 1. januar i indberetningsåret. Finder tilsynet, at den ledsagende dokumentation er utilstrækkelig, kan tilsynet forlange yderligere dokumentation.

Stk. 7. Ved indberetningen efter stk. 5 kan kommunale ejere af aktieselskaber, der var børsnoterede den 20. februar 2003, i det samlede rådighedsbeløb inklusive beregnet forrentning fradrage et beløb svarende til det gennemsnitlige modtagne udbytte fra selskaber omfattet af stk. 1 i årene 1998-2002. Fradraget kan dog ikke overstige det samlede modtagne udbytte i det kalenderår, som indberetningen vedrører.

Stk. 8. Kommuner kan ved indberetning efter stk. 5 af vederlag ved afståelse af ejerandele i virksomheder omfattet af stk. 1 fratække beløb, som i medfør af § 23 m, stk. 1 eller 6, har ført eller samtidig fører til reduktion af kommunens statstilskud i henhold til stk. 10. Kommuner kan endvidere ved indberetning efter stk. 5 fratække

- 1) et nettoprovenu og en indskudskapital, som Forsyningstilsynet har godkendt eller fastsat i medfør af § 35, stk. 5, jf. stk. 1 eller stk. 9, 2. pkt., i lov om gasforsyning, og som for nettoprovenuets vedkommende har ført eller samtidig fører til reduktion af kommunens statstilskud i henhold til § 35, stk. 6-8, i lov om gasforsyning, og
- 2) beløb, som i medfør af § 2, stk. 3, eller § 7 i lov om kommuners afståelse af vandselskaber har ført eller samtidig fører til reduktion af kommunens statstilskud i henhold til § 6 i lov om kommuners afståelse af vandselskaber.

Stk. 9. Forsyningstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt det indberettede rådighedsbeløb, rådighedsdatoer, den beregnede forrentning og eventuelle fradrag efter stk. 7 og 8 kan godkendes. Kan Forsyningstilsynet ikke godkende disse, fastsætter tilsynet rådighedsbeløb, rådighedsdatoer, beregnet forrentning og størrelsen af eventuelle fradrag.

Stk. 10. Forsyningstilsynet giver senest den 1. maj hvert år Social- og Indenrigsministeriet⁵⁾ meddelelse om de efter stk. 9 godkendte rådighedsbeløb inklusive beregnet forrentning og med eventuelle fradrag. Social- og Indenrigsministeriet reducerer herefter kommunens statstilskud efter bestemmelserne i § 15, stk. 1-5, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner. Uddelinger fra eller vederlag ved afståelse af ejerandele, som hidrører fra forrentning af indskudskapital, jf. stk. 3, 2. og 3. pkt., reduceres efter § 15, stk. 1, 2 og 4, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, når midlerne inden for en kommunal koncernstruktur er anvendt til investering i materielle anlægsaktiver til brug for aktiviteter omfattet af denne lov, lov om elforsyning, lov om fjernkøling eller lov om gasforsyning. Hvis beløbet efter 2. pkt. overstiger det modregnede beløb i det første modregningsår, beregner Social- og Indenrigsministeriet en forrentning af restbeløbet fra den 1. november i indberetningsåret til den 1. juli i året efter indberetningsåret. Rentesatsen fastsættes til Nationalbankens diskonto den 1. januar i indberetningsåret.

§ 23 m. Kommuner må ikke uden tilladelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren bevare ejerandele i virksomheder omfattet af § 23 l, stk. 1, såfremt der i de pågældende virksomheder eller i virksomheder, som de direkte eller indirekte ejer andele i, påbegyndes væsentlige nye aktiviteter. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan stille vilkår for meddelelse af tilladelse, herunder om afståelse af ejerandele eller aktiviteter i en eller flere af de pågældende virksomheder eller om, at midler anvendt til sådanne nye aktiviteter skal betragtes som uddelinger efter § 23 l, stk. 1. Afståelse efter 2. pkt. skal, medmindre særlige hensyn tilsiger andet, ske snarest. Dersom tilladelse ikke opnås, skal kommunen snarest afhænde samtlige ejerandele i de pågældende virksomheder.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse, i det omfang der påbegyndes nye aktiviteter omfattet af denne lov, lov om elforsyning, lov om fjernkøling eller lov om gasforsyning eller nye aktiviteter omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1 eller 5, eller affaldshåndtering i medfør af lov om miljøbeskyttelse. Tilsvarende finder bestemmelsen i stk. 1 ikke anvendelse, i det omfang aktiviteten vedrører indvinding af geotermisk energi omfattet af lov om anvendelse af Danmarks undergrund.

Stk. 3. I virksomheder omfattet af stk. 1 må der ikke anvendes midler, som stammer fra aktiviteter omfattet af denne lov, lov om elforsyning, lov om fjernkøling eller lov om gasforsyning, til aktiviteter omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1 eller 5, eller affaldshåndtering i medfør af lov om miljøbeskyttelse.

Stk. 4. Aktiviteter omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1 eller 5, eller affaldshåndtering i medfør af lov om miljøbeskyttelse, som udøves i virksomheder omfattet af stk. 1, skal være selskabsmæssigt adskilt fra aktiviteter omfattet af denne lov, lov om elforsyning eller lov om gasforsyning. Affaldsforbrændingsanlæg kan dog udøve aktiviteter forbundet med affaldshåndtering omfattet af lov om miljøbeskyttelse uden selskabsmæssig adskillelse.

Stk. 5. Bestemmelsen i stk. 4 og § 3, stk. 1, i lov om fjernkøling er ikke til hinder for, at servicefunktioner for aktiviteter omfattet af stk. 2 varetages i et selvstændigt selskab.

Stk. 6. Kommuner godtgør senest den 1. februar hvert år over for Forsyningstilsynet ved erklæring afgivet i overensstemmelse med reglerne fastsat i medfør af § 23 n, at der ikke i det foregående kalenderår er anvendt midler i strid med stk. 3. Finder Forsyningstilsynet, at en kommune må anses for at have anvendt midler i strid med stk. 3, betragtes de pågældende midler som uddelinger efter § 23 l, stk. 1. Forsyningstilsynet fastsætter rådighedsdatoen, beløbets størrelse og en beregnet forrentning i henhold til § 23 l, stk. 6. Kan en kommune ikke afgive erklæring i overensstemmelse med reglerne fastsat i medfør af § 23 n, giver klima-, energi- og forsyningsministeren meddelelse herom. Klima-, energi- og forsyningsministeren træffer herefter afgørelse om hel eller delvis afståelse af aktiviteter eller ejerandele i virksomheder omfattet af stk. 1.

Stk. 7. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan bestemme eller fastsætte regler om, at andre aktiviteter skal være omfattet af stk. 2-6.

Stk. 8. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan dispensere fra kravet i stk. 4, såfremt særlige hensyn tilsiger det.

§ 23 n. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om indberetning efter § 23 l, stk. 5, samt om dokumentation og regnskabsføring for forhold omfattet af § 23 l, stk. 2 og 5, og § 23 m, stk. 3-6, herunder om, at der skal indhentes erklæringer fra kommunens revisor eller en statsautoriseret revisor.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan endvidere fastsætte regler om påbegyndelse af væsentlige nye aktiviteter som nævnt i § 23 m, stk. 1, herunder om, at der skal indhentes erklæringer fra kommunens revisor eller en statsautoriseret revisor.

Kapitel 5

Administrative bestemmelser og tilsyn m.v.

§ 24. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om tekniske samt drifts- og vedligeholdelsesmæssige krav til de af loven omfattede anlæg. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan endvidere fastsætte regler om de tekniske komponenter i anlæggene.

§ 25. Kommunalbestyrelsen fører tilsyn med indretningen og driften af kollektive varmforsyningsanlæg.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om tilsynet.

§ 25 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kommunikation om forhold, som er omfattet af denne lov, bestemmelser fastsat i henhold til loven eller EU-retsakter om forhold omfattet af loven, skal ske digitalt. Ministeren kan herunder fastsætte regler om obligatorisk anvendelse af et bestemt digitalt system og om fritagelse for anvendelse for visse personer.

Stk. 2. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 25 b. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at nærmere angivne internationale vedtagelser og tekniske specifikationer vedrørende krav til virksomheder, anlæg, indretninger, produkter m.v., som der henvises til i regler udstedt i medfør af denne lov, ikke indføres i Lovtidende.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, hvorledes oplysning om de internationale vedtagelser og tekniske specifikationer, der ikke indføres i Lovtidende, jf. stk. 1, kan fås.

Kapitel 6

Klage, Energiklagenævn m.v.⁶⁾

§ 26. Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet af kommunen, klima-, energi- og forsyningsministeren eller Forsyningstilsynet efter denne lov eller efter regler udstedt i henhold til loven.

Stk. 2. Kommunens, klima-, energi- og forsyningsministerens og Forsyningstilsynets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed end det i stk. 1 nævnte Energiklagenævn. Afgørelserne kan ikke indbringes for domstolene, før den endelige administrative afgørelse foreligger.

Stk. 3. Klage skal være indgivet skriftligt inden fire uger efter, at afgørelsen er meddelt.

Stk. 4. Søgsmål til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter loven eller de regler, der udstedes efter loven, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen.

§ 26 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om

- 1) adgangen til at klage over afgørelser, der efter loven eller efter regler udstedt i henhold til loven træffes af kommunalbestyrelsen, klima-, energi- og forsyningsministeren eller Forsyningstilsynet, herunder at visse afgørelser ikke skal kunne indbringes for Energiklagenævnet,
- 2) at afgørelser, truffet af en institution under Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet eller af Forsyningstilsynet i henhold til en bemyndigelse efter § 28, ikke skal kunne indbringes for klima-, energi- og forsyningsministeren, og
- 3) betaling af gebyr ved indbringelse af en klage for Energiklagenævnet.

§ 27. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om Energiklagenævnets sammensætning ved nævnets behandling af afgørelser efter denne lov eller efter regler udstedt i henhold til loven.

Stk. 2. Energiklagenævnets formand kan efter nærmere aftale med nævnet træffe afgørelse på nævnets vegne i sager, der skal behandles efter denne lov eller efter regler udstedt i henhold til loven.

Stk. 3. Energiklagenævnet kan hos de af loven omfattede anlæg indhente oplysninger, som er nødvendige til varetagelsen af nævnets opgaver efter denne lov eller efter regler udstedt i henhold til loven.

§ 27 a. Udgifterne, som er forbundet med etablering og drift af et privat ankenævn på energiområdet, der er godkendt i medfør af kapitel 2 i lov om forbrugerklager, betales af virksomheder omfattet af lov om elforsyning, lov om gasforsyning og lov om varmforsyning. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om betaling og opkrævning.

§ 28. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan bemyndige Forsyningstilsynet til at udøve beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren.

Kapitel 7

Offentlige forpligtelser for varmforsyningsanlæg

§ 28 a. Varmedistributionsvirksomheder skal sikre, at forbrugerne oplyses om mulighed for varmebesparelser, give den enkelte varmeforbruger informationer om sit faktiske varmeforbrug og faktiske aktuelle priser mindst en gang årligt og kortlægge det samlede varmeforbrug i forsyningsområdet. Data fra kortlægningen skal offentliggøres eller på begæring stilles til rådighed.

Stk. 2. Ved varmedistributionsvirksomheder forstås virksomheder, som har til formål at levere energi i form af opvarmet vand, damp eller andre brændbare gasarter end naturgas til forbrugere med henblik på bygningers opvarmning eller forsyning med varmt brugsvand.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om gennemførelse af bestemmelserne i stk. 1, herunder regler om forbrugernes ret til at modtage oplysningerne flere gange årligt, elektronisk, og uden at der opkræves særskilt gebyr.

§ 28 b. Varmedistributionsvirksomheder skal sikre realiseringen af dokumenterbare energibesparelser i overensstemmelse med regler fastsat efter stk. 2.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om gennemførelsen af bestemmelserne i stk. 1, herunder regler om virksomhedernes opgaver og mål for de energibesparelser, som virksomhederne samlet eller enkeltvis skal sikre bliver opnået, regler om dokumentation, indberetning og verifikation samt regler om afholdelse af nærmere angivne fællesomkostninger. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at visse energibesparelsesaktiviteter, jf. stk. 1, skal ske efter udbud, og regler for udbuddets afholdelse samt for virksomhedernes finansiering af de udbudte opgaver.

Stk. 3. Realiseringen af energibesparelser efter bestemmelsen i stk. 1 skal ske gennem virksomheder, som er selskabsmæssigt adskilte fra varmedistributionsvirksomheden. Dette gælder dog ikke energibesparelser, som udføres i varmedistributionsvirksomhedens distributionssystem.

Stk. 4. Aftaler, som varmedistributionsvirksomheder indgår med andre virksomheder, herunder koncerntilbundne virksomheder, skal indgås på markedsbestemte vilkår. Forsyningstilsynet fastsætter skønsmæssigt en markedsbestemt pris, der kan indregnes i varmedistributionsvirksomhedens priser efter lovens kapitel 4, jf. dog stk. 10, hvis tilsynet finder, at en aftale ikke er indgået på markedsbestemte vilkår.

Stk. 5. De af stk. 4 omfattede aftaler skal foreligge i skriftlig form på aftaletidspunktet. Virksomhederne skal på begæring fra Forsyningstilsynet forelægge tilstrækkelig dokumentation for, hvordan priser og vilkår for væsentlige aftaler er fastsat.

Stk. 6. En varmedistributionsvirksomhed skal sikre, at oplysninger om varmedistributionsvirksomhedens realiserede energibesparelser en gang årligt samkøres med oplysninger om realiserede energibesparelser fra andre varmedistributionsvirksomheder, netvirksomheder, jf. § 5, nr. 15, i lov om elforsyning, og distributionsselskaber, jf. § 6, nr. 4, i lov om gasforsyning, med henblik på at kontrollere, om en energibesparelse tilskrives mere end én gang.

Stk. 7. Varmedistributionsvirksomheder, netvirksomheder, jf. § 5, nr. 15, i lov om elforsyning, og distributionsselskaber, jf. § 6, nr. 4, i lov om gasforsyning, skal samlet sikre samkøringen efter stk. 6.

Stk. 8. Klima-, energi- og forsyningsministeren fører tilsyn med overholdelsen af stk. 1, 3 og 6 og regler udstedt i medfør af stk. 2 og 9 og kan påbyde, at manglende overholdelse bringes i orden straks eller inden en nærmere angivet frist. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan i forbindelse med tilsynet eller behandling af klager indhente oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af disse opgaver hos varmedistributionsvirksomheder.

Stk. 9. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om den årlige samkøring af oplysninger om realiserede energibesparelser efter stk. 6 og om virksomhedernes gennemførelse af samlet samkøring efter stk. 7.

Stk. 10. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om vurdering af markedsbestemtheden og om fastsættelse af den markedsbestemte pris, herunder regler om metoder til fastsættelse af den markedsbestemte pris efter stk. 5, for de aftaler, som varmedistributionsvirksomheder indgår for at opfylde forpligtelsen til at realisere dokumenterbare energibesparelser efter stk. 1 og for at opfylde regler udstedt i medfør af stk. 2.

Stk. 11. Til brug for vurdering af aftalers markedsbestemthed, jf. stk. 4, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om revisionspligt, om dokumentationspligtens indhold og rækkevidde og om sagsbehandling, herunder at oplysninger og dokumentation skal indsendes elektronisk.

§ 29. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan pålægge virksomheder, der driver et af loven omfattet anlæg, at

- 1) udføre aktiviteter med henblik på at fremme tilslutningen til kollektiv varmforsyning,
- 2) udføre forsknings- og udviklingsaktiviteter, som er nødvendige for anvendelsen af miljøvenlige produktionsteknologier inden for varmforsyningen, og
- 3) udføre udredningsopgaver om den fremtidige energianvendelse i forsyningsområderne.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om gennemførelsen af aktiviteterne i stk. 1.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan bestemme, at nærmere angivne forudsætninger skal lægges til grund for udførelsen efter stk. 1, nr. 2 og 3.

§ 29 a. Virksomheder, som driver anlæg til produktion og fremføring af bygas, skal foretage nødvendig planlægning og træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre bygasforsyningen i beredskabssituationer og andre ekstraordinære situationer.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om varetagelse af de i stk. 1 nævnte opgaver samt om varetagelse af de overordnede, koordinerende planlægningsmæssige og operative opgaver vedrørende beredskabet.

Kapitel 7 a

Oprindelsesgaranti for varme fra vedvarende energikilder

§ 30. Med henblik på at garantere oprindelsen af energi til varme fra vedvarende energikilder udsteder klima-, energi- og forsyningsministeren efter anmodning oprindelsesgarantier. Ministeren annullerer og fører tilsyn med oprindelsesgarantier for varme fra vedvarende energikilder.

Stk. 2. Ved oprindelsesgaranti forstås et elektronisk dokument, hvis eneste funktion er over for en slutkunde at dokumentere, at en given andel eller mængde af energi er produceret fra vedvarende energikilder.

Stk. 3. Ved varme fra vedvarende energikilder forstås varme fra vedvarende energi som defineret i § 1 a, nr. 3.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan påbyde, at forhold, der strider mod regler udstedt i medfør af stk. 5, bringes i orden straks eller inden for en nærmere angiven frist.

Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om udstedelse, overførsel og annullering af og tilsyn med oprindelsesgarantier for varme fra vedvarende energikilder. Ministeren fastsætter herunder regler om

- 1) betingelser for udstedelse, overførsel og annullering af oprindelsesgarantier,
- 2) oplysninger, som oprindelsesgarantier skal indeholde,
- 3) indhentning af nødvendige oplysninger i forbindelse med tilsyn og
- 4) betaling og opkrævning af beløb til dækning af nødvendige omkostninger efter stk. 1.

§§ 31-32. (Ophævet)

Kapitel 8

Straffe- og ikrafttrædelsesbestemmelser m.v.

§ 33. Undlader nogen rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Forsyningstilsynet i medfør af § 21, stk. 1, 4 eller 5, eller § 22, stk. 2, kan Forsyningstilsynet som tvangsmiddel pålægge de pågældende daglige eller ugentlige bøder.

Stk. 2. Der er udpantningsret for de i stk. 1 nævnte bøder.

§ 34. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) etablerer nye kollektive varmforsyningsanlæg efter § 4 eller nye anlæg efter § 4 a eller udfører større ændringer i eksisterende sådanne anlæg uden godkendelse,
- 2) tilsidesætter vilkår for en tilladelse eller godkendelse efter loven,
- 3) undlader at efterkomme påbud eller forbud efter loven, herunder påbud om at berigtige et ulovligt forhold,
- 4) undlader at udskille driften efter § 23 g,

- 5) undlader at afgive erklæring, foretage registrering, indberetning eller afhændelse som angivet i §§ 23 l og 23 m,
- 6) anvender midler i strid med § 23 m, stk. 3, eller
- 7) meddeler klima-, energi- og forsyningsministeren, Forsyningstilsynet, Energiklagenævnet eller kommunalbestyrelsen urigtige eller vildledende oplysninger eller efter anmodning undlader at afgive eller tilvejebringe oplysninger.

Stk. 2. I forskrifter, der udfærdiges i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 35. Loven træder i kraft den 15. juni 1990.

Stk. 2. Ved lovens ikrafttræden ophæves lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 330 af 29. juni 1983.

Stk. 3. Indtil klima-, energi- og forsyningsministeren har truffet anden bestemmelse, kan kommunalbestyrelsen ikke godkende projekter, der strider mod de i medfør af de hidtil gældende regler godkendte regionale varmforsyningsplaner.

§ 36. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Lov nr. 452 af 10. juni 2003 (Modregning ved kommuners afståelse m.v. af energivirksomheder, sikring af el- og varmepriser, forbrænding af kød- og benmel, søledningsanlæg til mindre øer m.v.)⁷⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.⁸⁾

Stk. 2. § 1, nr. 5, 6 og 8, og §§ 3 og 4 har virkning for uddelinger, der bindende er besluttet, og for vederlag ved afståelse erhvervet ved bindende aftale indgået den 20. februar 2003 eller senere.

Stk. 3. Bindende dispositioner foretaget inden den 20. februar 2003 behandles efter de hidtil gældende bestemmelser i elforsyningslovens § 37, varmforsyningslovens § 23 e og § 10, stk. 6 og 7, og § 17, stk. 6, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner, medmindre kommunen eller amtskommunen senest ved indberetningen til Forsyningstilsynet anmoder om, at dispositionerne omfattes af bestemmelserne i § 1, nr. 5, 6 og 8, og §§ 3 og 4 i denne lov.

Stk. 4. Den første indberetning efter elforsyningslovens § 37, stk. 4, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 5, og varmforsyningslovens § 23 e, stk. 4, som affattet ved denne lovs § 3, nr. 4, foretages senest den 1. februar 2004 dækkende perioden fra den 20. februar 2003 til den 31. december 2003.

Lov nr. 745 af 1. juni 2015 (Kommuners adgang til varetagelse af varmforsyningsvirksomhed samt bygningsopvarmning baseret på vedvarende energi m.v.)⁹⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2015, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Pristalsreguleringen efter § 1, nr. 1, som vedrører § 2 f, stk. 6, i lov om varmforsyning, foretages første gang med virkning for 2017.

Stk. 3. § 2 træder i kraft den 1. januar 2016.

Lov nr. 1399 af 5. december 2017 (Betaling for myndighedsbehandling og justering af bestemmelser om tilsyn med Energinet)¹⁰⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 6

Loven træder i kraft den 1. januar 2018.

Lov nr. 1677 af 26. december 2017 (Standardisering af regnskabsføring og dataindberetning m.v. for varmforsyningsvirksomheder til brug for en ny økonomisk regulering)¹¹⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2018.

Lov nr. 690 af 8. juni 2018 om Forsyningstilsynet¹²⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 14. Loven træder i kraft den 1. juli 2018, jf. dog stk. 2.

Stk. 2-3. (Udelades)

Lov nr. 704 af 8. juni 2018 (Styrkelse af rammerne for overvågning af elforsyningssikkerheden og klare regler for sikring af kapacitet, ændringer som følge af forordninger om EU-netregler, flytning af ansvar for måling af elektricitet hos elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet og samkøring af oplysninger om realiserede energibesparelser m.v.)¹³⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 6

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2018, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. (Udelades)

Lov nr. 1712 af 27. december 2018 (Ophævelse af adgangen til at pålægge ny tilslutningspligt, indregning af overskud for varmepumper m.v.)¹⁴⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2019.

Stk. 2. For sager om tilslutnings- og bidragspligt, hvor kommunalbestyrelsen har truffet beslutning inden den 1. januar 2019, finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 3. Regler fastsat i medfør af § 11, stk. 2, § 12, stk. 2, og § 13, stk. 2, i lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1211 af 9. oktober 2018 forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 14 a i lov om varmforsyning.

Stk. 4. (Udelades)

Lov nr. 1567 af 27. december 2019 (Hjemmel til forberedelse og implementering af justeret økonomisk regulering af vandsektoren, mindre, forbrugerejede vandselskabers mulighed for at udtræde af den økonomiske regulering og skattepligt m.v.)¹⁵⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2020.

Stk. 2-3. (Udelades)

Lov nr. 883 af 12. maj 2021 (Gennemførelse af dele af direktiv om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, herunder bestemmelser om oprindelsesgarantier, tilladelsesprocesser, VE-fællesskaber, bæredygtighedskriterier og kriterier for drivhusgasemissionsbesparelser for biobrændstoffer, biomassebrændsler og flydende biobrændsler, m.v.)¹⁶⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 13

Stk. 1. Loven træder i kraft den 30. juni 2021, jf. dog stk. 2.

Stk. 2-9. (Udelades)

Lov nr. 923 af 18. maj 2021 (Indpasning af gas fra vedvarende energikilder, udbud af pristillæg for opgraderet biogas og andre gasser fra vedvarende energikilder, udbud af støtte til produktion af brændstoffer eller andre produkter fra elektricitet (power-to-x), justering af den økonomiske regulering af gasdistributionsselskaber og reglerne for gasdetailmarkedet og sidestillelse af regioner med kommuner i forhold til egenproduktion af elektricitet ved selskabsudskillelse m.v.)¹⁷⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 10

Stk. 1. Loven træder i kraft den 30. juni 2021, jf. dog stk. 2-6. § 4, nr. 2 og 3, og § 9 gælder for elproduktionsanlæg, der nettilsluttes fra den 30. juni 2021 og frem.

Stk. 2. § 1, nr. 1-12, 14, 15 og 17, og § 8 i lov om naturgasforsyning som affattet ved denne lovs § 1, nr. 18, § 1, nr. 19-27, 29-41, 43-55, 57-65, 67-75, 77-79, 81-87, 89, 93, 98, 99, 101-104, 107, 108 og 112, § 2, nr. 1-3, § 3, nr. 1 og 2, § 4, nr. 1 og 4-6, og §§ 5-7 træder i kraft den 1. juli 2021.

Stk. 3-8. (Udelades)

Energistyrelsen, den 16. november 2021

MARTIN HANSEN

/ Trine Sannem Mønsted

- ¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF, EU-Tidende 2012, nr. L 315, side 1, som ændret ved Rådets direktiv 2013/12/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet på baggrund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 141, side 28, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning), EU-Tidende 2010, nr. L 153, side 13, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/2001/EU af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (omarbejdning), EU-Tidende 2018, nr. L 328, side 82, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1513/EU af 9. september 2015 om ændring af direktiv 98/70/EF om kvaliteten af benzin og dieselolie og om ændring af direktiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, EU-Tidende 2015, nr. L 239, side 1.

- 2) Ved kongelig resolution af 27. juni 2019 er betegnelsen Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet ændret til Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet.
- 3) Ved kongelig resolution af 19. juni 2015 er ressortansvaret overført fra Miljø- og Fødevarerministeriet til Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet.
- 4) Det må anses for en fejl, at "Energitilsyn" ikke er ændret til "Forsyningstilsyn". "Energitilsynet" og "Energitilsynets" blev ved lov nr. 690 af 8. juni 2018 overalt i loven ændret til "Forsyningstilsynet" og "Forsyningstilsynets". "Energitilsyn" skulle retteligt ligeledes have været "Forsyningstilsyn". Fejlen vil blive rettet ved førstkommande lejlighed.
- 5) Ved kongelig resolution af 27. juni 2019 er betegnelsen Økonomi- og Indenrigsministeriet ændret til Social- og Indenrigsministeriet.
- 6) Energiklagenævnet er pr. 1. januar 2017 ressortoverført til Erhvervsministeriet.
- 7) Lovændringen vedrører § 20, stk. 1, 2 og 7, § 23 e, § 33 og § 34, stk. 1, nr. 4 og 5.
- 8) Lov nr. 452 af 10. juni 2003 er bekendtgjort den 11. juni 2003 i Lovtidende A og trådt i kraft den 12. juni 2003.
- 9) Lovændringen vedrører kapitel 1 a, § 5, stk. 2, nr. 2, § 20, stk. 1, 1. pkt., § 20, stk. 5, 1. pkt., § 20 c og d, § 21, stk. 1 og 3-5 og § 21, stk. 4.
- 10) Lovændringen vedrører § 23 c, stk. 1-5.
- 11) Lovændringen vedrører henvisninger til §§ 20 og 20 b, § 20, stk. 1, 1. pkt., § 20, stk. 2, 3. pkt., § 20, stk. 3, 2. pkt., § 20 a, § 21, stk. 4, § 22, stk. 1-4, og § 33, stk. 1.
- 12) Lovændringen vedrører ændring af »Energitilsynets« til: »Forsyningstilsynets«, og »Energitilsynet« til: »Forsyningstilsynet«.
- 13) Lovændringen vedrører § 21, stk. 4, § 28 b, stk. 4, 2. pkt., og § 28 b, stk. 6-11.
- 14) Lovændringen vedrører fodnoten til lovens titel, §§ 11-13, § 14 a, § 15, § 20 b, stk. 1, 2. pkt., overskriften til kapitel 5 og § 25 a.
- 15) Lovændringen vedrører § 23 m.
- 16) Lovændringen vedrører fodnoten til lovens titel, § 1, stk. 3, § 1 a, § 2, stk. 1, nr. 3, § 25 b, § 29, stk. 1, nr. 1 og kapitel 7 a.
- 17) Lovændringen vedrører en ændring overalt i loven af "lov om naturgasforsyning" til "lov om gasforsyning" og § 27 a, 1. pkt.